
[2018-16-RE](#)

CAUSA 2018-16-RE

(Chighen Nou Dian c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 141-2018. Recurs d'empara

Aute del 4 de juny del 2018

BOPA núm. 36, del 13 de juny del 2018

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 29 de març del 2018, per la representació processal del Sr. Brahim Chighen Nou Dian, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 4 de gener del 2018, dictat per la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia, i, contra els autes del 30 de gener del 2018 i del 6 de març del mateix any, dictats pel Tribunal de Corts, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que reposi a la part recurrent en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'informe presentat pel Ministeri Fiscal, el 27 d'abril del 2018;

Escollat l'informe de la magistrada ponent, Sra. Laurence Burgorgue-Larsen;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 3 de desembre del 2017, la Batllia va dictar un aute en què declarava processat el Sr. Brahim Chighen Nou Dian per un presumpte delicte major de possessió destinada al tràfic il·lícit i tràfic de droga tòxica cocaïna, i per un presumpte delicte menor de consum de cocaïna, així mateix acordava la seva presó provisional.

1.2. El 28 de desembre del 2017, la representació processal del processat va presentar un escrit en què sol·licitava la seva llibertat provisional destacant el seu arrelament familiar, la seva voluntat de

continuar residint al Principat i el fet que disposava d'un contracte laboral, motius pels quals no s'acomplien els supòsits de l'article 103 del Codi de procediment penal.

1.3. El 4 de gener del 2018, la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia, mitjançant aute, decidia no donar lloc a aquesta sol·licitud de llibertat provisional, ja que les circumstàncies de fet i de dret que van motivar la mesura en el seu dia es mantenien.

1.4. La representació processal del Sr. Brahim Chighen Nou Dian va formular un incident de nul·litat d'actuacions contra aquesta decisió de la Batllia i, el 30 de gener del 2018, el Tribunal de Corts va dictar un aute en què desestimava aquest recurs i confirmava íntegrament la decisió de denegació de llibertat provisional.

1.5. La representació processal del Sr. Brahim Chighen Nou Dian va interposar un incident de nul·litat d'actuacions contra aquesta decisió per considerar que s'havien vulnerat els seus drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

1.6. El 6 de març del 2018, el Tribunal de Corts va dictar un aute mitjançant el qual desestimava l'incident de nul·litat d'actuacions presentat pel processat.

1.7. El 29 de març del 2018, la representació processal del Sr. Brahim Chighen Nou Dian va interposar un recurs d'empara contra les decisions ressenyades de la Batllia i del Tribunal de Corts, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica del recurrent

- La representació processal del recurrent manifesta que el Tribunal de Corts ha d'analitzar els fets que constitueixen indicis de responsabilitat penal, perquè la possible comissió o no d'uns delictes afecten a la gravetat de la pena en què es pot incórrer, sent aquests paràmetres necessaris per considerar la raonabilitat i la proporcionalitat de la mesura de presó provisional.

- En relació amb la gravetat dels delictes imputats, aquesta part considera que no existeixen proves de càrrec, ni tan sols proves indiciàries de la comissió del delictes de tràfic de cocaïna. Segons el seu parer, només se li podria imputar un delictes de consum de droga, motiu pel qual no es pot aduir cap risc de sostracció de la Justícia.

- El recurrent ha negat haver cedit i traficant amb droga i va admetre haver adquirit quatre embolcalls de cocaïna per al seu propi consum al preu de 50,00 € cadascun, afegint que els 1.080,00 € que duia en el moment del seu arrest eren fruit de l'obtenció d'una aposta esportiva realitzada en una casa d'apostes de Barcelona.

- Aquests fets no poden servir de fonament per establir l'autoria d'un fet delictiu.

- Segons el parer de la batlle instructora, el manteniment de la presó provisional es fa necessari per no perjudicar el bon fi de la instrucció, ja que resten pendents d'analitzar les dades contingudes en el

telèfon mòbil del processat. Aquesta part discrepa d'aquesta afirmació i considera que ja s'han practicat tots els actes d'instrucció, afegint que l'anàlisi del contingut del mòbil comissat es pot dur a terme sense que la situació de llibertat pugui entorpir-lo. Així mateix, destaca que han transcorregut 4 mesos sense que el Servei de Policia hagi lliurat a la batlle instructora l'informe pericial sobre el contingut del mòbil esmentat.

- Pel que fa a la presumpció d'innocència, recorda que la imputació de la comissió d'un delictes ha de derivar de l'existència d'elements probatoris de càrrec que ofereixin certesa sobre els fets imputats, que la càrrega de la prova correspon a l'acusació i que qualsevol insuficiència de la prova ha de conduir a la no imputació de l'interessat.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que reposi a la part recurrent en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries.

2.2. Argumentació del Tribunal de Corts

- En primer lloc, el Tribunal de Corts recorda que allò que pretén el recurrent en al·legar, en apel·lació, la manca de prova de càrrec, ni tan sols indiciària, per imputar al recurrent els delictes pels quals es troba processat, és apel·lar l'acte de processament, el qual no és susceptible d'apel·lació, d'acord amb l'article 194 del Codi de procediment penal.

- No obstant això, per valorar l'adequació de la mesura de presó provisional acordada, la qual és apel·lable, cal examinar la gravetat dels fets i dels delictes que se li imputen en relació amb els indicis racionals de criminalitat ressenyats en l'acte de processament.

- Aquests indicis racionals són: control policial del processat en el portal d'un edifici situat prop d'un local d'oci nocturn, intent de fuga desprenent-se de 4 embolcalls que van resultar contenir 2,4 grams de cocaïna, estar en possessió de 1.080,00 € en bitllets petits i d'un telèfon mòbil del qual no va autoritzar el control; així mateix, va fer constar que no treballava i que vivia de l'ajuda dels seus pares.

- El Tribunal de Corts considera aquests indicis suficients per motivar el seu processament, independentment d'allò que decideixi aquest Tribunal, en el seu dia, respecte de la prova de la participació del recurrent en el delictes de tràfic de cocaïna que se li imputa.

- D'això no se'n pot deduir en absolut la vulneració de la presumpció d'innocència del processat i a aquest efecte cita la sentència del 7 de setembre del 2012, recaiguda en la causa 2012-10-RE del Tribunal Constitucional, en què es declara que aquest dret no significa que quan existeixin indicis suficients de delictes, els òrgans d'instrucció no puguin cercar proves sobre els fets i les responsabilitats corresponents i prendre les mesures cautelars necessàries per tal de permetre i no perjudicar la investigació.

- En segon lloc, destaca que els motius que s'han tingut en compte per mantenir la presó provisional són el risc de sostracció de la Justícia i el risc de perjudicar el bon fi de la instrucció. Quant al primer, el Tribunal de Corts coincideix amb la batlle instructora en considerar que la gravetat del delictes que pot suposar una pena de presó d'1 a 5 anys porta a creure que el processat, malgrat el seu arrelament al Principat, pot intentar sostreure's a l'acció de la Justícia, ja que actualment no estudia,

ni treballa i té una altra causa judicial pendent, en què es demana una pena de presó ferma, així com una important responsabilitat civil. Quant al segon, manifesta que la instrucció es troba en un estadi incipient i que es troben pendents de practicar-se diverses diligències per aclarir les circumstàncies i l'abast dels fets, així com les persones que hi hagin pogut participar.

2.3. Argumentació del Ministeri Fiscal

- Després d'exposar la naturalesa i les funcions del Tribunal Constitucional, el Ministeri Fiscal considera que en aquesta causa les resolucions impugnades no es poden qualificar ni d'absurdes, ni d'il·lògiques, ni de mancades de fonament, ja que motiven a bastament els arguments que deriven en les seves decisions.

- En relació amb la presumpció d'innocència, recorda que el recurrent no ha estat encara condemnat, ha estat únicament processat i s'ha acordat la seva presó provisional, d'acord amb les disposicions legals d'aplicació. I en aquest sentit, coincideix amb els motius exposats pels òrgans judicials ordinaris en considerar que existeixen tant el risc de sostracció a l'acció de la Justícia, com el risc que el recurrent perjudiqui el normal desenvolupament de la instrucció.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que declari la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions, d'acord amb les disposicions de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Aquest Tribunal Constitucional recorda que el recurs d'empara no és una tercera instància i que no actua com a un tribunal de cassació; és clar que només li correspon garantir als justiciables que les decisions adoptades pels tribunals de la jurisdicció ordinària han respectat els drets i els principis enunciats per la Constitució i, en el cas que ara ens ocupa, els drets establerts a l'article 10 de la Constitució, i, en particular, els seus vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut (apartat 1r de l'article 10 esmentat).

3.2. En aquest sentit, no correspon al Tribunal Constitucional valorar la manera en què la Batllia i el Tribunal de Corts han establert la qualificació jurídica dels fets. Amb tot, aquesta qualificació ha estat formada d'acord amb una argumentació que respecta l'estàndard assentat per aquest Tribunal Constitucional en la matèria: no és ni irraonable, ni absurda, ni il·lògica. Per consegüent, les al·legacions de vulneració de l'article 10.1 de la Constitució no són procedents.

3.3. Cal efectuar la mateixa constatació en relació amb els elements destacats pels jutges ordinaris relatius a la necessitat de mantenir el recurrent en presó provisional. Per bé que la presó provisional causa, per definició, perjudici a la llibertat i ha de ser pronunciada amb discerniment, en aquest cas està degudament justificada sobre la base de les disposicions aplicables del Codi de procediment penal (apartats 2 i 6 de l'article 103 del CPP), tant per la Batllia d'Instrucció, com pel Tribunal de Corts, el qual, a més, es fonamenta en la jurisprudència d'aquest Tribunal Constitucional.

3.4. Sobretot cal insistir en què decretar una presó provisional no equival a una declaració de culpabilitat (veg. la sentència de l'11 de maig del 2015, recaiguda en la causa 2014-48-RE i el FJ cinquè de l'aute del 3 de febrer del 2014, recaigut en la causa 2013-31-RE). Per tant, no es pot

al·legar cap vulneració de la presumpció d'innocència del recurrent pel fet d'haver estat declarat processat.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2018-16-RE presentat per la representació processal del Sr. Brahim Chighen Nou Dian contra l'aute del 4 de gener del 2018, dictat per la Secció d'Instrucció Especialitzada 1 de la Batllia, i, contra els autes del 30 de gener del 2018 i del 6 de març del mateix any, dictats pel Tribunal de Corts.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 4 de juny del 2018.

Isidre Molas Batllori
President

Dominique Rousseau
Vicepresident

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada Magistrat

Josep-D. Guàrdia Canela